

World Economic Outlook **UPDATE**

An update of the key WEO projections

ການຄາດຄະເນສະພາບເສດຖະກິດໂລກ ຄັ້ງຫລ້າສຸດ

ພິມເຜີຍແຜ່:

ມັງກອນ 28, 2009

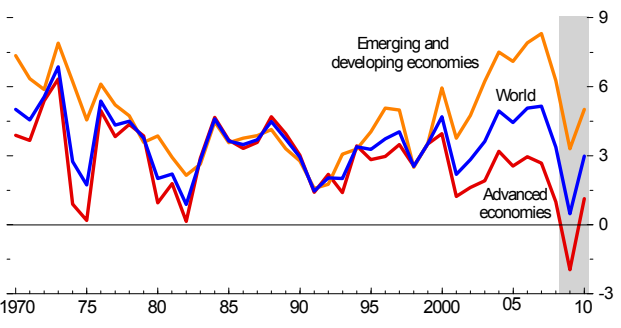
ການຊຸດໂຊມຂອງເສດຖະກິດໂລກ ທ້າທາຍຕໍ່ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ

ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ຄາດການວ່າຈະຫລຸດລົງເປັນ 0.50 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2009, ເຊິ່ງເປັນອັດຕາທີ່ຕໍ່າສຸດ ຕັ້ງແຕ່ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄດ້ມີການວາງນະໂຍບາຍອອກຢ່າງກ້ວາງຂວາງກໍຕາມ, ແຕ່ ຄວາມເຄັ່ງ ຕຶງດ້ານການເງິນຍັງຫລໍ່ແຫລມ, ຊຶ່ງພວມທວງດົງພາກສ່ວນການຜະລິດຂອງເສດຖະກິດລົງ. ການພື້ນຟູເສດຖະກິດ ຄົນຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ຈົນກວ່າວ່າຂົງເຂດການເງິນຈະທຳໜ້າທີ່ຂອງຕົນໄດ້ຄືນ, ແລະ ຕະຫລາດສິນເຊື້ອໄດ້ ຫລຸດອອກຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ສຳລັບເບົ້າໝາຍນີ້, ການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍໃໝ່ ແມ່ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອສ້າງ ການຮັບຮູ້ເຖິງການສູນເສຍເງິນກູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້; ເພື່ອຄັດເລືອກບໍລິສັດດ້ານການເງິນໂດຍອີງຕາມຄວາມອາດ ສາມາດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ໃນໄລຍະກາງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນພາກລັດ ໃຫ້ບັນດາ ສະຖາບັນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດເຕີບໃຫຍ່ ໂດຍການອັດສິດທິນເຂົ້າ ແລະ ຕັດຊັບສິນທີ່ມີບັນຫາອອກ. ບັນດານະ ໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ງົບປະມານການເງິນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຊຸກດັນດ້ານອຸປະສິງລວມ ແລະ ຮັກສາລະດັບນີ້ໄວ້ ໄດ້ ໃນວິໃສທັດໃນອານາຄົດ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ ໄລຍະຍາວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການປະສານງານກັບສາກົນກໍ່ຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໃນການວາງທິດທາງ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເຫລົ່ານີ້.

ເສດຖະກິດໂລກກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັບການຫລຸດ ຖອຍ ຢ່າງແຮງ

ການເຕີບໂຕໃນທົ່ວໂລກໃນປີ 2009 ຄາດວ່າຈະ ຫລຸດລົງປະມານ 0.5 ເປີເຊັນ ເມື່ອອັດແທກ ໃນດ້ານກຳລັງການຊື້ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງ ການຕິດລົບ ເມື່ອອັດແທກໃນດ້ານອັດຕາ ແລກປ່ຽນຕະຫລາດ (ຕາຕະລາງ 1.1 ແລະ ຮູບ ພາບ1). ນີ້ແມ່ນສະແດງເຖິງການທົບທວນຄືນໃນ

Figure 1. GDP Growth (Percent change)

Source: IMF staff estimates.

ການຫລຸດຖອຍ ປະມານ 1.75 ເປີເຊັນ ຈາກ WEO Update ເດືອນພະຈິກ 2008. ຍ້ອນມີຄວາມພະ ຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສິນເຊື້ອ ທີ່ເຄັ່ງຕຶງ ກໍ່ຄືການນຳໃຊ້ບັນດານະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ງົບປະມານການເງິນແບບຂະຫຍາຍຕົວ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດໂລກ ແມ່ນຄາດການວ່າຈະຄ່ອຍໆພື້ນຕົວຄືນໃນປີ 2010, ຊຶ່ງການເຕີບໂຕຈະເພີ່ມຂຶ້ນຮອດ 3 ເປີເຊັນ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມການຄາດຄະເນ ແມ່ນບໍ່ແມ່ນອນຫລາຍ, ເວລາ ແລະ ຄວາມໄວຂອງກາ ພື້ນພູຄືນແມ່ນຂຶ້ນກັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

ຕະຫລາດການເງິນຍັງຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນ

ສະພາບຕະຫລາດການເງິນຍັງຢູ່ໃນພາວະຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍ ເປັນໄລຍະຍາວກ່ວາທີ່ WEO Update ໄດ້ຄາດໄວ້ໃນ ເດືອນພະຈິກ 2008, ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄດ້ມີມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງເພື່ອສະໜອງເງິນທຶນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານສິນເຊື້ອ¹. ຕັ້ງແຕ່ທ້າຍເດືອນຕຸລາເປັນຕົ້ນມາ, ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ, ການແຜ່ລາມໃນຕະຫລາດເງິນທຶນ ພຽງແຕ່ຄ່ອຍໆແຄບລົງເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າລັດຖະບານຄັ້ງປະກັນ, ແລະ ຕະຫລາດເຫລົ່ານັ້ນຍັງບົດລາຄາຢູ່ທີ່ຈຸດສູງສຸດຂອງຕົນ. ໃນບັນດາ

ປະເທດທີ່ມີຕະຫລາດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະບໍ່ຮຸນແຮງປານໃດ, ແຕ່ການແຜ່ລາມໂດຍອິດສະຫລະ ແລະ ຜ່ານບໍລິສັດ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງ. ເມື່ອການຄາດຫວັງທາງເສດຖະກິດເກີດການຊຸດໂຊມ, ຕະຫລາດເງິນທຶນ ໃນທັງປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ປະເທດທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແມ່ນບໍ່ມີກຳໄລ ຫລື ກຳໄລໜ້ອຍ. ຕະຫລາດເງິນຕາໄດ້ມີການເໜັງຕີງຂຶ້ນລົງຫລາຍ.

ຕະຫລາດການເງິນແມ່ນຍັງຄາດວ່າຈະເຄັ່ງຕຶງໃນປີ 2009. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ຈະເລີນແລ້ວ, ເງື່ອນໄຂດ້ານຕະຫລາດແມ່ນຍັງຈະຫຍຸ້ງຍາກຈົນກວ່າວ່າຈະມີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ ເພື່ອປັບໂຄງສ້າງໃໝ່ໃນຂົງເຂດການເງິນ, ແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບການຂາດທຶນ, ແລະ ທຳລາຍວົງຈອນໂຕ້ຕອບດ້ານລົບ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີການຊັກຊ້າ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ, ເງື່ອນໄຂທາງການເງິນຈະຍັງຫລໍ່ແຫລມໄປໄລຍະໜຶ່ງ-ໂດຍສະເພາະ ໃນຂົງເຂດບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທຶນໝູນວຽນສູງ.

ວົງຈອນໂຕ້ຕອບທີ່ອັນຕະລາຍ ລະຫວ່າງຂົງເຂດການຜະລິດ ແລະ ຂົງເຂດການເງິນກຳລັງກ່າວເຕືອນ

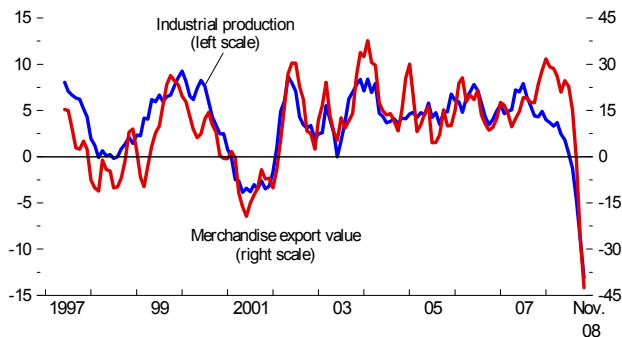
ຜະລິດຕະພັນທົ່ວໂລກ ແລະ ການຄ້າຖືກສະຖັກໃນເດືອນສຸດທ້າຍຂອງປີ 2008 (ຮູບພາບ 2). ການສືບຕໍ່ຂອງວິກິດການດ້ານການເງິນ, ເມື່ອນະໂຍບາຍປົກຜ່ອງໃນການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ, ໄດ້ກາຍເປັນ

¹ ເບິ່ງ ການລາຍງານສະຖຽນລະພາບທາງການເງິນຂອງໂລກ ປະຈຳ ເດືອນມັງກອນ 2009--ສະພາບຕະຫລາດຄັ້ງຫລ້າສຸດ

ສາເຫດເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າຊັບສິນຫລຸດລົງຢ່າງແຮງ
 ໄປທົ່ວໂລກ ທັງປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ປະເທດ
 ທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຂອງ
 ຄົວເຮືອນຫລຸດລົງ ແລະ ສະນັ້ນສ້າງຄວາມກົດດັນ
 ໃນການຫລຸດຖອຍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້.
 ນອກເໜືອຈາກນີ້, ລະດັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ຕິດພັນ
 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຄົວເຮືອນ ແລະ ບັນດາທຸລະກິດ
 ເລື່ອນການໃຊ້ຈ່າຍອອກໄປ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມ
 ຕ້ອງການຕໍ່ການຊົມໃຊ້ ແລະ ສິນຄ້າເປັນທຶນ
 ຫລຸດລົງ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ການແຜ່ລາມຂອງ
 ການຍຸດສະຈັກດ້ານສິນເຊື້ອ ໄດ້ຈຳກັດການໃຊ້ຈ່າຍ
 ຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ແລະ
 ການຄ້າ ຫລຸດລົງ.

ຮູບພາບ2: ການເຕີບໂຕຂອງການຜະລິດອຸດສາຫະ
 ກຳ ແລະ ການຊື້ຂາຍສິນຄ້າ.

**Figure 2. Growth in Global Industrial Production and
 Merchandise Trade**
 (Annualized three-month percent change)

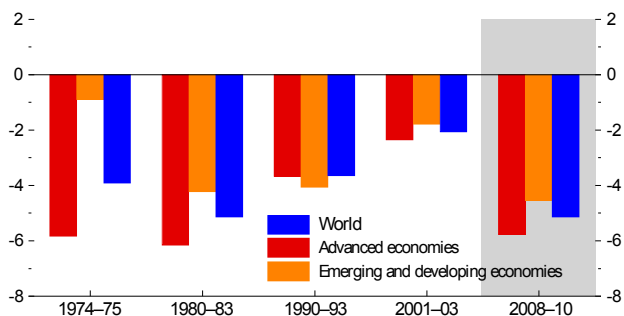
Sources: Haver Analytics; and IMF staff estimates.

**ບັນດາປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ ກຳລັງ
 ເຈັບປວດຕໍ່ເສດຖະກິດຊຸດໂຊມແຮງທີ່ສຸດຕັ້ງແຕ່
 ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II.**

ເພື່ອຕ້ານກັບສະພາບແວດລ້ອມຊຸດໂຊມທີ່
 ຂາດຄວາມແນ່ນອນ, ຜົນຜະລິດ ຂອງບັນດາປະເທດ
 ທີ່ກ້າວໜ້າແມ່ນຄາດວ່າຈະຫລຸດລົງ 2 ເປີເຊັນໃນປີ
 2009. ນີ້ແມ່ນການຫລຸດລົງໃນປີທຳອິດໃນຊ່ວງໄລ
 ຍະຫລັງສົງຄາມ, ຊຶ່ງຜົນຜະລິດເສຍຫາຍສະສົມ
 (ຂ້ອນຂ້າງຈະເປັນໄປໄດ້) ສົມທຽບໃສ່ ໄລຍະ
 1974 -75 ແລະ 1980-82 (ຮູບພາບ 3).
 ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ໂດຍສົມມຸດຖານວ່າ
 ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ມີການປະສານສົມທົບ
 ແລະ ຄົບຖວ້ນຫລາຍຂຶ້ນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເງື່ອນໄຂດ້ານ
 ຕະຫລາດການເງິນຄ່ອຍໆກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ,
 ກໍ່ຄືກັບແຜນການກະຕຸ້ນດ້ານງົບປະມານການເງິນ
 ຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ການຫລຸດອັດຕາດອກເບ້ຍລົງ
 ຈຳນວນຫລາຍ ໃນຫລາຍປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດ
 ກ້າວໜ້າ, ແລ້ວຄາດວ່າຜົນຜະລິດຈະເລີ່ມພື້ນຕົວ
 ໃນທ້າຍປີ 2009 ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1 ເປີເຊັນ
 ໃນປີ 2010. ຄວາມມີສະຖຽນລະພາບໃນຕະຫລາດ
 ທີ່ພັກອາໃສ ໃນສະຫະລັດຄວນຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງ
 ການພື້ນຕົວຄືນໃນໄລຍະນີ້.

**ຮູບພາບ 3. ການສູນເສຍຜົນຜະລິດ ທີ່ອາດເປັນໄປ
ໄດ້ໃນຊ່ວງເສດຖະກິດຕົກຕໍ່ລົງ.**

Figure 3. Cumulative Output Loss Relative to Potential during Global Downturns (Percent)

Source: IMF staff estimates.

**ບັນດາປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ ແລະ
ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາແມ່ນປະສົບກັບ
ເສດຖະກິດຊຸດໂຊມລົງຢ່າງໜັກໜ່ວງ.**

ການເຕີບໂຕໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຄາດວ່າຈະຊັກຊ້າລົງ ຢ່າງແຮງ ຈາກ 6.25 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2008 ຫາ 3.25 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2009, ພາຍໃຕ້ການຫຼຸດລົງ ຂອງ ຄວາມຕ້ອງຕໍ່ການການສົ່ງອອກ ແລະ ການສະໜອງ ເງິນທຶນ, ລາຄາສິນຄ້າໃຊ້ຊອຍ ຫຼຸດລົງ, ແລະ ການ ສະໜອງເງິນທຶນ ຈາກພາຍນອກກໍຈຳກັດຮັດກຸມ ກ່ວາເກົ່າ (ໂດຍສະເພາະສຳລັບເສດຖະກິດ ທີ່ມີ ການຂາດດຸ່ນພາຍນອກເປັນຈຳນວນຫລາຍ). ກອບວຽກເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ວາໃນບັນດາ ປະເທດ ທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ເປີດໂອກາດ ສຳລັບ ນະໂຍບາຍທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່

ການເຕີບໂຕ ທຽບໃສ່ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ຊ່ວຍ ສະກັດກັ້ນຜົນກະທົບຂອງຄື້ນຊອກຈາກພາຍນອກ. ສະນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ບັນດາເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ເຫລົ່ານີ້ ຈະປະສົບກັບການຫຼຸດຖອຍຢ່າງແຮງ ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ການເຕີບໂຕຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນຄາດວ່າ ຈະຍັງຮັກສາໄວ້ ໃນລະດັບເກົ່າ ຫລື ສູງກ່ວາ ອັດຕາ ໃນໄລຍະທີ່ເສດຖະກິດໂລກຊຸດໂຊມໃນຄັ້ງກ່ອນ. ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນ ອາຟຣິກາ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ ຈະມີການກະກຽມການປ້ອງກັນທີ່ດີກ່ວາ ທີ່ຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານນະໂຍບາຍ ເພາະວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍເສດຖະ ກິດມະຫາພາກ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ແຕ່ວ່າ ທະວີບທີ່ນີ້ ແມ່ນມີສະຖານະພາບອ່ອນແອກວ່າໝູ່ ໃນທຸກໆພາກພື້ນ ເພາະວ່າ ລະດັບຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການຂຶ້ນກັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າໃຊ້ຊອຍ.

**ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກທີ່ອ່ອນແອລົງ ໄດ້
ເຮັດໃຫ້ສວນກະແສການເຕີບໂຕລາຄາສິນຄ້າໃຊ້
ສອຍ.**

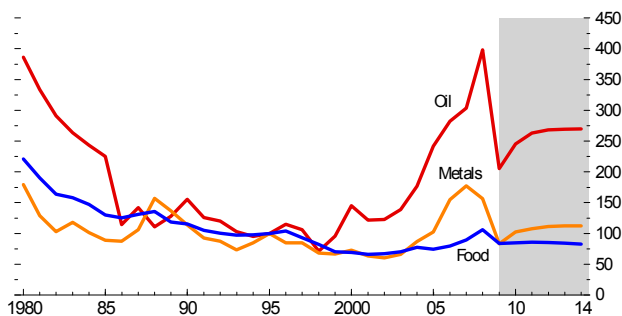
ການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກໄດ້ ນຳໄປສູ່ການພັ່ງທະລາຍລາຄາສິນຄ້າ (ຮູບພາບ 4). ເຖິງແມ່ນວ່າການຜະລິດຖືກຕັດລົງ ແລະ ການເມືອງ ທີ່ຕິດພັນກັບພູມິສາດເຄັ່ງຕຶງຂຶ້ນ, ແຕ່ລາຄານັ້ນ ໄດ້ຫຼຸດລົງຫລາຍກວ່າ 60 ເປີເຊັນ ຈາກຈຸດສູງສຸດ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2008, ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາຄາ ຈະສູງກວ່າໃນມູນຄ່າແທ້ຈິງ ຖ້າທຽບໃສ່ລາຄາ ໃນລະຫວ່າງຊຸມປີ 1990. ລາຄາສິມມຸດຖານ ຂອງ

IMF ແມ່ນໄດ້ທົບທວນຄືນ ໃຫ້ຫລຸດລົງເປັນ 50 ໂດລາຕໍ່ບາແຣວ ສຳລັບປີ 2009 ແລະ 60 ໂດລາຕໍ່ບາແຣວ ສຳລັບ ປີ 2010 (ຈາກ 68 ໂດລາ ແລະ 78ໂດລາ, ຕາມລຳດັບ, ໃນ *WEO Update* ເດືອນພະຈິກ), ແລະ ການຄາດຄະເນລາຄານຳມັນນີ້ ມີຄວາມສ່ຽງຫລຸດລົງ. .

ລາຄາໂລຫະ ແລະ ອາຫານຢູ່ໃນທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງ ຕາມການພັດທະນາໃນໄລຍະບໍ່ດົນມານີ້. ລາຄາ ເຫລົ່ານີ້ຫລຸດລົງ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕ ໃນຂະແໜງການສົ່ງອອກ ຂອງ ຫລາຍໆປະເທດ ທີ່ສົ່ງອອກສິນຄ້າ.

ຮູບພາບ 4. ລາຄາສິນຄ້າໃຊ້ສອຍທີ່ແທ້ຈິງ

Figure 4. Real Commodity Prices
(1995 = 100)

Source: IMF staff estimates.

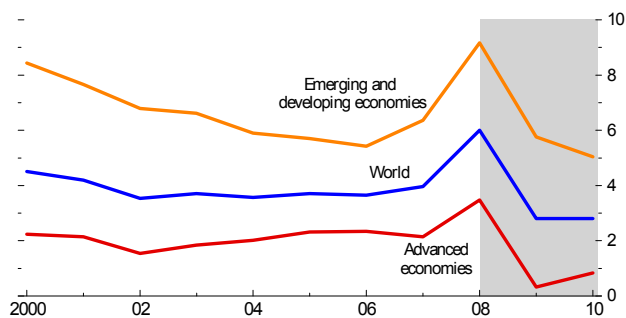
ຄວາມກົດດັນໄພເງິນເຟີ້ ກຳລັງຫລຸດລົງ

ກິດຈະກຳການຜະລິດທີ່ຜືດເຄື່ອງ ແລະ ລາຄາ ສິນຄ້າໃຊ້ສອຍທີ່ຕ່ຳລົງ ໄດ້ຜ່ອນເບົາຄວາມກົດດັນ ດ້ານເງິນເຟີ້ (ຮູບ ພາບ5). ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີ ເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ, ເງິນເຟີ້ຫລັກ ຄາດວ່າຈະ

ຫລຸດລົງ ຈາກ 3.5 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2008 ໄປເປັນ 0.25 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2009 ເຊິ່ງຕໍ່ເປັນປະຫວັດ ການ, ກ່ອນຈະເພີ່ມຂຶ້ນຮອດ 0.75 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2010. ນອກເໜືອຈາກນີ້, ບາງປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ ຍັງຈະປະສົບກັບ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງ ລາຄາສິນຄ້າ ຊົມໃຊ້ໃນລະດັບຕ່ຳຫລາຍ (ຫລື ອາດຕິດລົບ). ໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ກໍ່ຄາດວ່າຈະຫລຸດລົງ ຈາກ 9.5 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2008 ເປັນ 5.75 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2009 ແລະ 5 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2010.

ຮູບພາບ 5. ອັດຕາເງິນເຟີ້

Figure 5. CPI Inflation
(Percent)

Source: IMF staff estimates.

ບັນດານະໂຍບາຍງົບປະມານການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ ຈະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ສຳຄັນ

ປະເຊີນກັບສະພາບການເຊື່ອມໂຊມຢ່າງໄວ ແລະ ຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ຫລຸດລົງ, ທະນາຄານກາງ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ ໄດ້ດຳເນີນການຕອບໂຕ້ຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ໂດຍການຕັດ

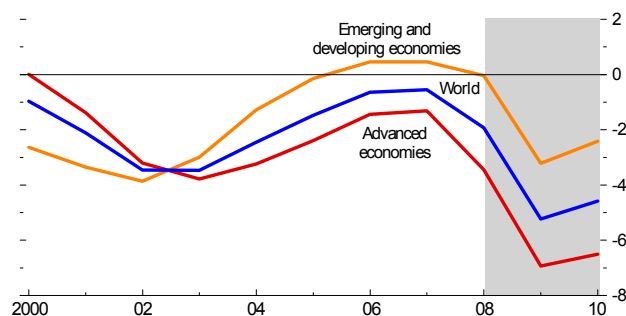
ອັດຕາດອກເບ້ຍລົງ ແລະ ປັບປຸງຄັງເງິນແຮ່ສຳລັບສິນເຊື້ອ. ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍ ໄດ້ຫຼຸດລົງຫລາຍໃນຫລາຍເດືອນມໍ່ໆມານີ້, ໂດຍສະເພາະຍ້ອນຄວາມກົດດັນດ້ານອັດຕາເງິນເຟີ້ ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍ່ດີ, ການຄາດຫວັງດ້ານອັດຕາເງິນເຟີ້ວ່າພວມຫຼຸດລົງນັ້ນຄາດຄະເນວ່າ ຈະບັນເທົາກະທົບຕໍ່ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ແທ້ຈິງ. ອີງຕາມການຄາດຄະເນ ຂອງ WEO Update ເດືອນພະຈິກ, ອັດຕາດອກເບ້ຍຕະຫລາດໄລຍະສັ້ນໃນປີ 2009 ຄາດວ່າຈະຕໍ່ລົງປະມານ 0.75 ເປີເຊັນ ໃນສະຫະລັດ, ຂົງເຂດເອີຣົບ, ແລະ ສະຫະລາດຊະອານາຈັກ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບການຄາດຄະເນຂອງຕະຫລາດ. ທະນາຄານກາງໃນບັນດາປະເທດທີ່ ມີເສດຖະກິດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ກຳລັງກ້າວໄປສູ່ ການດຳເນີນນະໂຍບາຍແບບລະຫວ່າງ ແລະ ປັບປຸງຕະຫລາດໃຫ້ມີສະພາບຄ່ອງ.

ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາຊຸດໂຊມ, ຫລາຍໆລັດຖະບານໄດ້ປະກາດແຜນນະໂຍບາຍງົບປະມານການເງິນເພື່ອກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄາດຄະເນໃໝ່ແມ່ນບໍ່ຄືກັບທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ໃນ *WEO Update* ເດືອນ ພະຈິກ, ເຊິ່ງໄດ້ລວມເອົາການຂະຫຍາຍດ້ານການເງິນຈຳນວນໃຫຍ່ຫລວງ. ໂດຍສະເພາະ, ແຜນການກະຕຸ້ນການເງິນໃນປະເທດ ຈີ 20 ໃນປີ 2009 ແມ່ນຄຳນວນວ່າຈະຢູ່ປະມານ 1.5 ເປີເຊັນຂອງ ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ການຂາດດຸ່ນງົບປະມານກໍ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກ ການດຳເນີນງານເພື່ອສ້າງສະຖຽນ

ລະພາບແບບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງລາຄາຊັບສິນຫຼຸດລົງ ຕໍ່ລາຍຮັບ, ກໍ່ຄືກັນກັບຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຊົບຂອງຂົງເຂດການເງິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ດຸນງົບປະມານໃນບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ ຄາດວ່າຈະຊຸດໂຊມລົງ 3.25 ເປີເຊັນ ໄປເປັນ 7 ເປີເຊັນ ຂອງ GDP ໃນປີ 2009 (ຮູບພາບ 6).

ຮູບພາບ 6. ດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

Figure 6. General Government Fiscal Balances
(Percent of GDP)

Source: IMF staff estimates.

ການຄາດຄະເນ ຍັງແວດລ້ອມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເສດຖະກິດຫຼຸດລົງແມ່ນສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາໜັກໜ່ວງ, ເພາະວ່າ ຂະໜາດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງວິກິດການດ້ານການເງິນໃນປັດຈຸບັນ ໄດ້ນຳເອົາເສດຖະກິດໂລກ ຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ຄວາມສ່ຽງຕົ້ນຕໍ ແມ່ນວົງຈອນໂຕ້ຕອບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ລະຫວ່າງກິດຈະກຳການຜະລິດ ແລະ ຕະຫລາດການເງິນ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊິ່ງຈະພາໃຫ້ເກີດມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນຜິດໄພຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕ ຂອງ

ໂລກ, ນອກຈາກວ່າຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການເງິນ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງ ເອົາຈິງເອົາຈັງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມສ່ຽງຂອງ ໄພເງິນຝືດແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນຫລາຍໆປະເທດທີ່ ກ້າວໜ້າ, ໃນຂະນະດຽວກັນບັນດາທຸລະກິດໃນ ປະເທດທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຈາກການຈຳກັດການເຂົ້າ ຫາແຫລ່ງທຶນຈາກພາຍນອກ². ນອກຈາກນີ້, ໃນຂະນະທີ່ນະໂຍບາຍການເງິນແມ່ນເປັນການ ສະໜອງທຶນໄລຍະສັ້ນທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ການສ້າງໜີ້ ພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນ ອາດຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີປະຕິກິ ຣິຍາທາງລົບຕໍ່ຕະຫລາດ, ນອກຈາກວ່າ ລັດຖະ ບານ ຈະມີຄວາມ ກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ຍຸດທະສາດຂອງ ຕົນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍື່ນຍົງໃນໄລຍະຍາວ.

ຍັງມີຄວາມສ່ຽງໃນດ້ານການຂະຫຍາຍຕົວ. ໂດຍ ສະເພາະ ເງື່ອນໄຂການເງິນຂອງໂລກ ອາດຈະ ປັບປຸງໄດ້ໄວຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກມີການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າ. ສິ່ງນີ້ ອາດຈະກະຕຸ້ນ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຫົວໜ່ວຍ ທຸລະກິດ ແລະ ບັນເທົາບັນຫາວິກິດການດ້ານ ສິນເຊື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຈະສາມາດຍົກລະດັບ ການເຕີບໂຕຂຶ້ນໄດ້.

² ເບິ່ງການວັດຂະໜາດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພເງິນຝືດ, ບົດລາຍງານຂອງພະນັກງານ IMF (SPN/09/01)

ຄວາມພະຍາຍາມທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແມ່ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະພື້ນຟູກິດ ຈະກຳຄົນໃໝ່.

ຄວາມພະຍາຍາມດ້ານນະໂຍບາຍເທົ່າທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ແກ້ໄຂໄພຄຸກຄາມອັນຮີບດ່ວນ ຕໍ່ຄວາມສະຫຼຸບ ລະພາບດ້ານການເງິນ(ຜ່ານໂຄງການການສະໜັບ ສະໜູນດ້ານສະພາບຄ່ອງ, ການປະກັນໄພເງິນ ຝາກ, ແລະ ການປະກອບທຶນຄົນໃໝ່), ແຕ່ວ່າ ໂຄງການເຫລົ່ານີ້ ກໍ່ຊ່ວຍໄດ້ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອ ແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມອາດສາມາດໃນ ການຊຳລະສະສາງໃນໄລຍະຍາວຂອງບັນດາ ສະຖາບັນການເງິນ. ຂະບວນ ການຮັບຮູ້ການຂາດ ທຶນ ແລະ ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້ເສຍຄົນໃໝ່ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ. ສະນັ້ນ, ນະໂຍບາຍການເງິນ ຄວນຈະສຸມໃສ່ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການນີ້ໄວຂຶ້ນ ໂດຍການບັງຄັບໃຊ້ຂະບວນການຮັບຮູ້ການ ຂາດທຶນໃນການປ່ອຍກູ້ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ໄດ້ຮັບ ການປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການການສະໜັບ ສະໜູນພາກລັດ ແກ່ບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດເຕີບໃຫຍ່ໄດ້. ບັນດານະໂຍບາຍ ດັ່ງກ່າວ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການຄຳຈຸນດ້ວຍບັນດາມາດ ຕະການຕ່າງໆ ທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນດາທະນາຄານ ທີ່ບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ໄດ້ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຕົວແທນພາກ ລັດ ເພື່ອດຳເນີນການສະສາງກ່ຽວກັບໜີ້ເສຍ, ລວມເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໂດຍຜ່ານທາງ “ວິທີການຈັດການກັບທະນາຄານທີ່ອ່ອນແອ” (ການ ຊື້ໜີ້ເສຍຂອງທະນາຄານທີ່ດຳເນີນການບໍ່ໄດ້).

ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນຂອງ ພາກລັດ.

ນະໂຍບາຍເງິນຕາຍັງແມ່ນນະໂຍບາຍພັກດັນທີ່ສຳຄັນ. ການຄາດຄະເນ ໄດ້ລວມເອົາການຫລຸດລົງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າປະສິດທິຜົນຂອງການຕັດອັດຕາດອກເບ້ຍລົງເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະກຳ ເບິ່ງຄືວ່າຈະຖືກຈຳກັດ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເງື່ອນໄຂດ້ານການເງິນຍັງຖືກລົບກວນຢູ່. ເມື່ອອັດຕາດອກເບ້ຍຫລຸດລົງເກືອບຮອດສູນໃນຫລາຍໆປະເທດໃຫຍ່ໆ, ທະນາຄານກາງກຳລັງຊອກຫາວິທີການດ້ານນະໂຍບາຍອື່ນນອກຈາກວິທີທີ່ອີງໃສ່ການນຳໃຊ້ໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດຂອງຕົນເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກດ້ານເງິນຕາອີກຕໍ່ໄປ. ຈຸດສຸມຄວນຈະເປັນຕະຫລາດສິນເຊື້ອທີ່ເປັນຂໍ້ກຸນແຈເປີດ (ທີ່ມີການກະຈາຍອອກສູງ, ສະພາບຄ່ອງຕໍ່າ).

ໃນສະພາບການປັດຈຸບັນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການກະຕຸ້ນດ້ວຍນະໂຍບາຍງົບປະມານການເງິນໃນທຸກຂົງເຂດຢ່າງທັນການ ຂອງບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ສຳຄັນແກ່ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກ³. ເຖິງແມ່ນວ່າ ການຄາດຄະເນໃນປັດຈຸບັນ ໄດ້ຄາດວ່າມີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ

ປະສານສົມທົບກັນ, ຖ້າຫາກມີການຊັກຊ້າຈະເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຕົກຕໍ່າລົງ. ປະເທດໃດ ຫາກມີຄວາມສາມາດດຳເນີນນະໂຍບາຍຜ່ອນຄາຍຄວນຈະໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຢ່າງໜັກແໜ້ນຕື່ມ ຖ້າຫາກວ່າສະຖານະການອາດຊຸດໂຊມໄປຕື່ມອີກ.

ແຜນການກະຕຸ້ນດ້ານນະໂຍບາຍງົບປະມານການເງິນ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວຄວນຈະອີງໃສ່ມາດຕະການແບບຊົ່ວຄາວ ແລະ ສ້າງເປັນສູດພາຍໃນກອບການເງິນໄລຍະກາງທີ່ ຮັບປະກັນວ່າການສະສົມການຂາດດຸ່ນງົບປະມານ ຈະຖືກແກ້ໄຂເມື່ອເສດຖະກິດມີການພື້ນຕົວຄືນ ແລະ ຄວາມຍື່ນຍົງທາງການເງິນ ຈະສາມາດປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມກົດດັນດ້ານພູມິສາດ. ບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມຈຳກັດດ້ານງົບປະມານການເງິນຄວນຈະສຸມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນໃສ່ ການສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ກະແສສິນເຊື້ອ, ໃນຂະນະດຽວກັນຕ້ອງຮັບປະກັນການດັດປັບງົບປະມານໃຫ້ເອື້ອຍອີງເງື່ອນໄຂພາຍນອກໜ້ອຍລົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຫລີກເວັ້ນການຕັດການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອຮອງຮັບກັບຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານທີ່ຮັດກຸມຂຶ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຍາກລຳບາດຂອງ ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແມ່ນຈະສູນເສຍໄປລ້າໆ.

³ ເບິ່ງເອກະສານຂອງພະນັກງານ IMF ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍງົບປະມານການເງິນສຳລັບວິກິດການ (SPN/08/01)

Table 1.1. ການຄາດຄະເນສະພາບເສດຖະກິດໂລກໂດຍລວມ

(ປຸງແປງເປັນເບີເຊັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະກຳນົດໄວ້)

	ປີຕໍ່ປີ		ໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ						
	2007	2008	ການຄາດຄະເນ		ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກເດືອນພະຈິກ ການຄາດຄະເນ WEO 2008		ການປະເມີນ	ການຄາດຄະເນ	
			2009	2010	2009	2010	2008	2009	2010
ຕົ້ນຜະລິດຂອງໂລກ¹	5.2	3.4	0.5	3.0	1.7	0.8	1.1	1.2	3.4
ປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ	2.7	1.0	2.0	1.1	1.7	0.5	1.1	0.5	1.6
ສະຫະລັດ	2.0	1.1	1.6	1.6	0.9	0.1	0.7		2.0
ເຂດເອີລົບ	2.6	1.0	2.0	0.2	1.5	0.7	0.7	1.4	0.9
ເຢຍລະມັນ	2.5	1.3	2.5	0.1	1.7	0.4	1.2	1.0	0.4
ຝລັ່ງ	2.2	0.8	1.9	0.7	1.4	0.8	0.5	1.8	2.2
ອີຕາລີ	1.5	0.6	2.1	0.1	1.5	0.1	1.5	1.3	0.8
ສະເປນ	3.7	1.2	1.7	0.1	1.0	0.9	0.4	1.5	0.5
ຍີ່ປຸ່ນ	2.4	0.3	2.6	0.6	2.4	0.5	3.0	0.2	0.8
ສະຫະລາດຊະອານາຈັກ	3.0	0.7	2.8	0.2	1.5	0.9	1.8	1.5	0.8
ການາດາ	2.7	0.6	1.2	1.6	1.5	1.4	0.4	0.4	2.0
ປະເທດຈະເລີນອື່ນໆ	4.6	1.9	2.4	2.2	3.9	1.0	1.6	0.1	2.7
ປະເທດອາຊີທີ່ມີອຸດສາ	5.6	2.1	3.9	3.1	6.0	1.1	3.4	0.6	3.3
ປະເທດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ ²	8.3	6.3	3.3	5.0	1.8	1.2	4.5	3.5	5.8
ອາຟຣິກາ	6.2	5.2	3.4	4.9	1.4	0.5
ຊັບຊາຮາລາ	6.9	5.4	3.5	5.0	1.6	0.7
ຢູໂຣບກາງ ແລະ ຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້	5.4	3.2	0.4	2.5	2.6	1.3
ປະເທດທີ່ເປັນເອກະລາດໃນເຄືອຈັກກະພັດ	8.6	6.0	0.4	2.2	3.6	2.3
ລັດເຊັຍ	8.1	6.2	0.7	1.3	4.2	3.2	2.7	1.3	1.9
ນອກຈາກລັດເຊັຍ	9.7	5.4	0.3	4.4	1.3	0.3
ປະເທດອາຊີທີ່ກຳລັງພັດທະນາ	10.6	7.8	5.5	6.9	1.6	1.1
ຈີນ	13.0	9.0	6.7	8.0	1.8	1.5	6.8	7.5	8.1
ອິນເດີຍ	9.3	7.3	5.1	6.5	1.2	0.3	5.1	5.3	7.1
ອາຊຽນ 5	6.3	5.4	2.7	4.1	1.5	1.3	4.1	3.1	4.5
ຕາວັນອອກກາງ	6.4	6.1	3.9	4.7	1.5	0.6
ເຂດຕາເວັນຕົກ	5.7	4.6	1.1	3.0	1.4	1.0
ບາຊິວ	5.7	5.8	1.8	3.5	1.2	1.0	4.3	2.2	4.2
ເມັກຊິໂກ	3.2	1.8	0.3	2.1	1.2	1.4	...	0.2	3.3
ຂໍ້ຄວນຈຳ									
ສະຫະພັນຢູໂລບ	3.1	1.3	1.8	0.5	1.6	0.8
ການເຕີບໂຕຂອງໂລກ ທີ່ ອັດຕາແລກປ່ຽນປັດຈຸບັນ	3.8	2.2	0.6	2.1	1.7	0.7
ປະລິມານການຄ້າຂອງໂລກ (ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ)	7.2	4.1	2.8	3.2	4.8	2.5
ການນຳເຂົ້າ									
ປະເທດເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ	4.5	1.5	3.1	1.9	3.0	1.8
ປະເທດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ	14.5	10.4	2.2	5.8	7.0	3.6
ການສົ່ງອອກ									
ປະເທດເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ	5.9	3.1	3.7	2.1	5.0	1.8
ປະເທດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ	9.6	5.6	0.8	5.4	5.8	3.5
ລາຄາສິນຄ້າ (ໂດລາສະຫະລັດ)									
ນ້ຳມັນ ³	10.7	36.4	48.5	20.0	16.7	9.7
ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນ (ອັດຕາສະເລ່ຍທີ່ອີງໃສ່ ການຖ່ວງນ້ຳໜັກ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າຂອງໂລກ)	14.1	7.4	29.1	7.3	10.4	6.3
ອັດຕາເງິນເຟີ້									
ປະເທດເສດຖະກິດກ້າວໜ້າ	2.1	3.5	0.3	0.8	1.1	0.8	2.6	0.3	0.9
ປະເທດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ ²	6.4	9.2	5.8	5.0	1.3	0.5	7.6	4.7	4.2
ອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງທະນາຄານ ຢູ່ ລອນດອນ (ເບີເຊັນ)⁴									
ເງິນຝາກເປັນໂດລາສະຫະລັດ	5.3	3.0	1.3	2.9	0.7	1.4
ເງິນຝາກເປັນຢູໂລ	4.3	4.6	2.2	2.7	0.8	0.8
ເງິນຝາກເປັນເງິນເຢນຍີ່ປຸ່ນ	0.9	1.0	1.0	0.4	...	0.3

ຂໍ້ສັ່ງເກດ: ສົມມຸດຖານວ່າ ອັດຕາແລກປ່ຽນຕົວຈິງຢັ້ງຢືນທີ່ລະດັບທີ່ສະແດງໃນຊ່ວງ ເດືອນທັນວາ 2008 ຫາ 5 ມັງກອນ 2009. ການຖ່ວງນ້ຳໜັກປະເທດ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອສ້າງອັດຕາການເຕີບໂຕມວນລວມ ສຳລັບກຸ່ມປະເທດ ໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ

¹ການຄາດຄະເນ ແລະ ການປະເມີນໄຕມາດ ຄິດເປັນ 90 ເບີເຊັນ ຂອງກຳລັງການຊື້ໂລກທີ່ຖ່ວງນ້ຳໜັກ.

²ການຄາດຄະເນ ແລະ ການປະເມີນໄຕມາດ ຄິດເປັນປະມານ 76 ເບີເຊັນ ຂອງປະເທດເສດຖະກິດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ.

³ສະເລ່ຍແບບທຳມະດາຂອງລາຄານ້ຳມັນດິບທີ່ ເບຣັນລອນດອນ, ດູໄບ, ແລະ ເຮັດສເທິກຊັດ. ລາຄາສະເລ່ຍນ້ຳມັນເປັນໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ ບາເຣວ ແມ່ນ \$97.03 ໃນປີ 2008;

ລາຄາສົມມຸດຖານທີ່ອີງໃສ່ຕະຫລາດອານາຄົດ ແມ່ນ \$50.00 ໃນປີ 2009 ແລະ \$60.00 ໃນປີ 2010.

⁴ອັດຕາ 6 ເດືອນ ສຳລັບ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ, ອັດຕາ 3 ເດືອນ ສຳລັບເຂດຢູໂລ.